

РЕШЕНИЕ

№ 1766

гр. София, 17.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11261** по описа за **2021** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от Териториална дирекция на НАП, [населено място] срещу решение от 06.10.2021 г. постановено по НАХД № 637 по описа за 2021г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 20-ти състав, с което е отменено наказателно постановление № 504616-0340755 от 08.04.2020г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП срещу [фирма], представлявано от И. Б. Ц., за нарушение на чл.118, ал.1 ЗДДС на основание чл.185 ал.1 ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. Касаторът сочи, че обжалваното съдебно решение е постановено в нарушение на материалния закон – отменителни основания по чл. 348, ал.1, т. 1 и т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Соочи се, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че административното наказание е следвало да се наложи на продавача Е. А. М.. На следващо място счита, че решаващият съд неправилно е приложил разпоредбата на чл.28 ЗАНН. В с.з. не изпраща представител. Представя писмени бележки, с които претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът [фирма] [населено място], не се явява и не изпраща представител.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че

жалбата е неоснователна.

Административен съд - С.-град, V касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Установено е от СРС, че при извършена от инспектори на НАП проверка на 08.11.2019г., около 10:30 часа, в стопанисван от [фирма] търговски обект-магазин № 23-за бельо и чорапи, намиращ се в [населено място] на пазара в [жк], е осъществена контролна покупка на 2 чифта чорапи на стойност 4,40 лв. Плащането било извършено от А. Т.-инспектор НАП и било прието от продавача Е. М., която не издала фискален бон от фискално устройство в магазина регистрирано в НАП, въведено в експлоатация и работещо фискално устройство DATEKS, модел DP-150 KL с ИН на ФУ № DT736717 и ИН на ФП № 02736717. За покупка не бил издаден и друг документ, а продажбата не била регистрирана. За установеното нарушение на чл.118, ал.1 ЗДДС в присъствието на управителя на [фирма] И. Б. Ц. бил съставен АУАН № 0340755 от 08.11.2019г. Въз основа на АУАН било издадено и обжалваното пред СРС наказателно постановление, с което на основание чл.185, ал.1 ЗДДС на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500лв.

За да отмени НП, районния съд е приел, че в конкретния случай следва да се има предвид разпоредбата на чл.185, ал.3 ЗДДС и административното наказание е трябвало да бъде наложено на продавача Е. А. М., а отделно от това след като нарушението е извършено за първи път и сумата, за която не е издаден касов бон е минимална е следвало да приложи чл.28 ЗАНН.

Касационната инстанция не споделя изводите на СРС.

Съгласно чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

Според чл. 185, ал. 1 ЗДДС, на лице, което не издаде документ по чл. 118, ал. 1, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв. В ЗДДС –чл.185 предвижда наказание както за ФЛ-нарушител, така и за ЮЛ. Двете отговорности не са обвързани и контролните органи преценяват чия отговорност да реализират., като в случая абсолютно несъстоятелна е тезата на районния съд, че отговорността е следвало да бъде реализирана от продавача неиздал касов бон- Е. М.. В тази насока следва да се посочи, че отговорността на дружеството е обективна и безвиновна. В разглеждания случай носителят на задължението да регистрира и отчете покупката – юридическото лице търговец, стопанисващо обекта, не е изпълнил цитираното предписание на законовата норма и това обстоятелство се установява въз основа на писмените доказателства по преписката в съвкупност с показанията на свидетеля – служител на приходната администрация. Безспорно се установява, че на посочените в акта и НП дата, място и час, наказаният търговец не е

издал фискална касова бележка от монтирано в обекта и в работен режим фискално устройство, за извършената в обекта продажба на стоки на стойност 4, 40 лв., което покрива без съмнение посочените по-горе признаци от обективна страна на административно нарушение по чл. 118, ал. 1 във вр. с чл. 185, ал. 1 от ЗДДС. На следващо място не се споделят и съображенията на СРС относно приложимостта на чл.28 от ЗАНН. В случая не може да се приложи чл. 28 от ЗАНН, защото маловажен случай на административно нарушение е този, при който извършеното нарушение, с оглед липсата или незначителните вредни последици или с оглед на други обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от съответния вид. Нарушението на чл. 118 от ЗДДС не е формално нарушение, на просто извършване, а има резултат - прието е плащане, а не е издадена касова бележка, като настъпили ли са вредни последици и за пръв път ли е извършеното нарушение са обстоятелства относими в случая при определяне на наказанието и са свързани с тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и смекчаващите, респ. отегчаващи вината обстоятелства, с оглед разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН.

С тези мотиви настоящата касационна инстанция намира, че като е отменил НП, СРС е постановил неправилно решение, което е в противоречие с материалноправните разпоредби, и следва да бъде отменено. Вместо това следва да бъде постановено друго, с което да се потвърди НП.

С оглед изхода на спора и своевременно заявена претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на касатора, нейният размер следва да бъде определен с оглед минимума по чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК, вр. с чл. 222, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 06.10.2021 г. постановено по НАХД № 637 по описа за 2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20-ти състав

И вместо него постановява

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 504616-0340755 от 08.04.2020г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП срещу [фирма], представлявано от И. Б. Ц., за нарушение на чл.118, ал.1 ЗДДС на основание чл.185 ал.1 ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от И. Б. Ц., да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 80 (осемдесет) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: